

**Είναι ή μπορεί να είναι...
Άρη Ταστάνη**

Έχει όνομα, επώνυμο, πατρώνυμο και γένος.
Καταγωγή, υπηκοότητα και θρήσκευμα.
Κατέχει αστυνομική ταυτότητα.
Εκλογικό βιβλιάριο και διαβατήριο (η απόκτηση του οδοντηρή – τραυματική εμπειρία από την εποχή της χολέρας).
Διαθέτει βιβλιάριο υγείας (έμμεσα ασφαλισμένου στο ΙΚΑ).
Είναι κάτοχος κάρτας αναπηρίας από Νομαρχία.
Και της γκρούπας «Παρέμβαση Αναπήρων Πολιτών».

Απεχθάνεται ιδιαίτερος τις πιστωτικές κάρτες.
Μόνιμος κάτοικος ένδοξης πολιτείας.
Διαμένει σε μονοκατοικία μικροαστικής συνοικίας.
Η οδός φέρει τ' όνομα στρατηγού της παλλιγενεσίας.
Ο αριθμός, θυμίζει αγώνες της δεκαετίας του εξήντα.

Διάγει βίο σύνθετο
Σε τριπλό ωρολογιακό επίπεδο:

α) επίπεδο: Από το πρωί ως το μεσημέρι.
Με άνεμο και βροχή.
Λιακάδα και παγετό.
Χαλάζι και καύσωνα.
Με το Αυγουστιάτικο φεγγάρι και τη μούχλα του Δεκέμβρη.
Με της ροδαυγής το άστρο και το βούρκωμα του δειλινού.

Λειτουργεί – πράττει – δημιουργεί – οραματίζεται – καταγγέλει.
Ελεύθερος – δυνατός – ωραίος – συναισθηματικός – ανιδιοτελής.
Αλλά την ίδια στιγμή μπορεί να είναι:
Πήγασσος και Μέδουσα.
Σκαραβαίος και Σκορπιός.
Θύμα και θύτης.
Χείμαρος και βούρκος.
Το απολειφάδι του Σίσυφου.
και το πικρό χαμόγελο του Ιόλαου.
Η προσωποποίηση της καλοσύνης
και η μετασάρκωση της κακίας.

Όλα ή τίποτα.
Μέσα ή έξω.
Από το ναδίρ στο ζενίθ.
Μοναδικός!

β) επίπεδο: Από το απόγευμα ως το απόβραδο.
Μπροστά στο μοναδικό παράθυρο της επικράτειάς του.
Ανοιχτό με όλους τους καιρούς.
Χωρίς να δίνει σε κανέναν λογαριασμό.
Μπορεί μόνος του Άδωνη τη θωριά να βάζει.
Του Ηρακλή τη δύναμη να διαφεντεύει.

Αλλά την ίδια στιγμή μπορεί να είναι:
Στην καρίνα της «Αργώ» πρωτολάτης
με το σημάδι του Προμηθέα στο μέτωπο.
Συμπολεμιστής του Λεωνίδα στις Θερμοπύλες.
Σπαρτακιστής σταυρωμένος στην Απία οδό της Κροστάνδης.
Γιακωβινός στα οδοφράγματα του Παρισιού.
Στις ντάπιες του Μεσολογγίου,
την έξοδο του Απρίλη έρανε με το άλικο αίμα του.
Κοντραμπαντιέρης σε Ψαριανό λεντίνι,
την «άσπρη» θάλασσα σαβάνωσε με λευτεριά και θάνατο.

γ) επίπεδο: Από τα μεσάνυχτα ως το ξημέρωμα.
Μέσα στον πάτο του πηγαδιού της μυοπάθειας.
Εκταμιεύει τα υπόλοιπα ομόλογα της αξιοπρέπειας του.
Στου ταβανιού τη λάσπη να εξαγνίζει τα όνειρα, τους έρωτες
και τους θανάτους του.

Αλλά την ίδια στιγμή μπορεί να είναι:
Σημαιοφόρος στη «Λεσβιακή φάλαγγα».
Παφρινός αντάρτης στο δυτικό Καύκασο.
Στου Σαγγάριου τις «κόκκινες μηλιές» δραγάτης.
Στις ραχούλες της Γκιώνας μαυροσκούφης.
Στης Κοκκινιάς τη μάντρα ένα χάρτινο γαρίφαλο.
«Επονίτης» το Δεκέμβρη να ζωγραφίζει ηλιοτρόπια
στα οδοφράγματα του Γκίζη.
Στα «σύρματα» του Ντεκαμερέ να φυτεύει εντελβίαις.
Στη χαράδρα της Μακρόνησου πέτρα να κουβαλά.
Στα κάγκελα του Πολυτεχνείου εφηβική κραυγή ελευθερίας.

Κι ακόμα χωρίς να ζητήσει την ελάχιστη συγγνώμη.
Μπορεί να 'ναι.
Όνειρο και όραμα.
Παραίσθηση και πραγματικότητα.

(3-11-2002)

Πηγή: Ταστάνης, Α. (2011) *Τα ταξίδια μου* (σ. 101-102). Αθήνα: ΚΨΜ.